

спящата Самуилова войска. Станалъ кръвопролитенъ бой и българската войска била разпръсната. Самуилъ съ сина си Гаврила Радомира презъ тѣсни пѣтища се спасилъ и се завърналъ въ Прѣспа. Тамъ той събралъ нова войска, излѣзълъ срещу гърцитѣ въ две битки и ги разбилъ. Съ тая победа Самуилъ пакъ взелъ надмощие надъ гърцитѣ.

Самуилъ царь

Въ това време, обаче, се получило известие, че пленения царь Романъ въ Цариградъ умрѣлъ. Той нѣмалъ наследници. Народътъ поискалъ да бжде избранъ за царь неуморния и храбъръ борецъ Самуилъ. Събралъ се голѣмъ съборъ въ градъ Охридъ, дето било седалището на българския патриархъ. И тамъ въ църквитѣ на свети Климента билъ тържествено коронясанъ Самуилъ за македоно-български царь. Това станало въ 996 г.

Самуилъ напусналъ Прѣспа и премѣстилъ столицата си въ Охридъ, дето била подновена голѣмата крепостъ на височината.

Царската титла насърдила Самуила. Въ двестри години той превзелъ Черна Гора, Далмация, половината отъ сръбскитѣ земи, сблъскалъ се съ маджаритѣ въ Поморавия, но съ тѣхъ скоро свързалъ миръ, като оженилъ сина си Гаврила за дъщерята на маджарския кралъ св. Стефанъ I.

Тѣкмо на 1000-та година Самуилъ билъ на върха на славата си. Неговото царство се ширѣло отъ Тесалия до Бѣлградъ.

Нови походи на Василия. — Бой при Бѣласица

Василий II, който победилъ толкова народи въ Азия и своитѣ съперници за престола, побѣснѣлъ